

Pals

JUDIT PUJADÓ

Ara, que comença a venir el bon temps, a poc a poc, aniran aixecant les persianes alguns dels establiments que hi ha a la platja de Pals. Fa molts mesos que la majoria són tancats. Restaurants, farmàcies, supermercats, càmpings i urbanitzacions, més de mig any completament morts. Anar-hi és caminar per un desert. Després, quan la platja convida, es converteix en un formiguer. Tothom sap que Josep Pla era partidari de construir una central atòmica -com en deien en aquells temps- a la platja de Pals. Al seu dietari anava escrivint les reunions a què assistia, les persones amb qui parlava. Era el 1965. Finalment, les centrals van anar a parar a Vandellós i a Ascó. Encara uns anys abans, el 1959, a la mateixa platja, els americans hi van construir Ràdio Liberty. Tothom sap també que l'emissora havia de combatre el comunisme via ones hertzianes. Va acabar la Guerra Freda, va caure la URSS. Un dia del 2006 es va anunciar que les antenes deixarien de monopolitzar el paisatge i efectivament, vam veure com queien: 700 tones de ferro ballant entre núvols de pols. Però la temptació que suposa aquesta llenca de terra és massa forta i els amics de Pals tornen a estar neguitosos. Indrets com Jonquers o Roldors estan amenaçats per la construcció de centenars de xalets que passaran bona part de l'any tancats i barrats. Morts. Els volen construir allà on encara queden dunes i pinedes de valor considerable. Les pinedes i el borro amb què els pagesos van saber frenar les dunes i preservar els sembrats. Així les terres rendiran comptes. Perquè al capdavant tothom sap també que la memòria és fràgil. Que vint anys són suficients perquè s'ensorri una casa, una cultura, unes maneres de fer i uns paisatges.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/ultima-dia/2016/05/28/pals/785602.html?utm_source=rss